

บันทึก

เรื่อง การดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร.๐๔๐๓/๖๒๓๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๑ ความว่า มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ว่า ถ้าหากได้ดำเนินการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามกฎหมายกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้อ ๑๖ แล้ว ต่อมาศาสตราจารย์ผู้นั้นได้ครบเกษียณอายุพ้นจากราชการไป จะยังคงเรียกศาสตราจารย์ต่อไปได้หรือไม่ประการใดนั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๗) เห็นว่า ขณะนี้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๖ ได้ถูกยกเลิกไปแล้วโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๑๒ และความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ไปเป็นของมหาวิทยาลัยมหิดล มาตรา ๓๗ ได้กำหนดว่าศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่าปัญหาที่ว่า ศาสตราจารย์ผู้ครบเกษียณอายุ พ้นราชการไป จะยังคงเรียกศาสตราจารย์ต่อไปได้หรือไม่ประการใดนั้น ก็ไม่เป็นปัญหาต่อไป เพราะมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๑๒ ก็ได้กำหนดไว้โดยชัดแจ้งแล้วว่าถ้าศาสตราจารย์ประจำผู้นั้นพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๑๒